

Historia szkoły

Historia szkoły

Jesienią 1961 roku w Puławach rozpoczęto budowę Zakładów Azotowych – największych w Europie zakładów produkujących nawozy sztuczne. Wraz z rozwojem „wielkiej chemii” zamieniła się struktura mieszkańców Puław. Do pracy w „Azotach” zgłaszali się ludzie niemal z całego kraju. Budowano, więc w dość szybkim tempie osiedla mieszkaniowe wraz z takimi obiektami towarzyszącymi jak: sklepy, pawilony usługowe, przychodnie, żłobki, przedszkola i szkoły. Jedną z nich była SZKOŁA PODSTAWOWA NR 5, którą oddano do użytku 1.09.1966 roku.

Kierownikiem placówki została pani mgr Teresa Klimek. Poważnym utrudnieniem w rozwijaniu rytmicznej pracy szkoły było umieszczenie w jej lokalu kilku oddziałów Szkoły Podstawowej nr 6, której budynku nie oddano do użytku w przewidywanym terminie. Normalizacja życia szkoły nastąpiła dopiero pod koniec roku kalendarzowego, z chwilą wyprowadzenia oddziałów SP nr 6 do własnego budynku. Dla upamiętnienia współpracy z wojskiem w urządzaniu pracowni szkolnej i zagospodarowaniu terenu postanowiono nadać Szkole Podstawowej nr 5 imię 25-lecia Ludowego Wojska Polskiego. Uroczystość nadania szkole imienia odbyła się 10.10.1968 roku. Rok później (22.11.1969) szkoła otrzymała sztandar, ufundowany przez Komitet Rodzicielski. W tym samym dniu została odsłonięta tablica upamiętniająca jej imię. Od początku istnienia szkoły kadra pedagogiczna była zainteresowana wprowadzaniem nowych metod nauczania. Szkoła Podstawowa nr 5 była jedną ze szkół eksperymentalnych w powiecie puławskim. Pod opieką naukową prof. K. Lecha i dr E. Fleminga nauczyciele klas IV-VIII prowadzili lekcje w nowatorski sposób. W roku szkolnym 1970/71 rozpoczęto pracę nad wdrażaniem nowego systemu wychowawczego. Nauczyciele zapoznali się z koncepcją wychowawczą prof. Z. Krzysztoszczek, H. Muszyńskiego i K. Lewina. Spośród wielu propozycji postanowiono rozpocząć pracę nad rozszerzoną oceną ze sprawowania i rozwijaniem samorządności uczniów. W roku szkolnym 1974/75, na zlecenie Ministerstwa Oświaty i Wychowania Instytut Badań Pedagogicznych rozpoczął w Szkole Podstawowej nr 5 kolejny eksperyment pedagogiczny, którego przedmiotem były metody, formy i organizacja pracy z uczniem zdolnym w przyszłej szkole dziesięcioletniej. Kierownictwo zespołu badawczego objęła dr Danuta Nakoneczna, a opiekę naukową sprawował prof. dr Wincenty Okoń. Prace eksperymentalne w szkole prowadzili m.in. Irena Arend, Mieczysława Kutyna, Genowefa Trębas, Jadwiga Szymczyk-Pyczek, Maria Rogalska, Krystyna Mierzejewska, Danuta Brodzik, a później dołączyli: Anna Łubiarz, Janina Pytka, Józefa Sadurska, Halina Lemieszek, Irmina Polak, Stefania Prażmo, Łucja Zwierzchowska. Nowe metody nauczania realizowane przez nauczycieli Szkoły Podstawowej nr 5 budziły zainteresowanie w kręgach oświatowych w kraju i za granicą, w związku z czym szkołę odwiedziły liczne delegacje (NRD, ZSRR, Bułgaria, Japonia). W 1974 r. przyznano szkole medal K.E.N. Podsumowania prac eksperymentalnych dokonało kolegium Inspektora Szkolnego 6.01.1977r., a 21.04 tegoż roku naukowcy z Instytutu Badań Pedagogicznych w Warszawie przeprowadzili w szkole wizytację tych prac, oceniając je bardzo wysoko. Równolegle z realizacją eksperymentów naukowych kadra szkoły angażowała się w rozwijanie zainteresowań uczniów. Prężnie działały koła przedmiotowe, zespół teatralny, chór szkolny. Ten ostatni kilkakrotnie zdobywał I miejsce w wojewódzkich przeglądach zespołów muzycznych i wokalnych. Uczniowie Szkoły Podstawowej nr 5 odnosili sukcesy sportowe w grach zespołowych i lekkiej atletyce, a od 1971 r. także w pływaniu. Wtedy to objęto nauką pływania dzieci klas pierwszych. Nauczyciele wf: A. Chudziński i R. Kowalczyk zaczęli skupiać wokół siebie dzieci uzdolnione w tej dziedzinie. W roku szkolnym 1975/76 powstała pierwsza klasa pływacka. Inicjatorem wszystkich poczynań była, nie żyjąca już, pierwsza dyrektorka placówki, Pani Teresa Klimek. Efektem tak prowadzonej szkoły były osiągnięcia uczniów w konkursach przedmiotowych, wysoki poziom edukacyjny, sukcesy sportowe i uznanie w środowisku. **Od 1.02.1982 r. funkcję dyrektora szkoły objął Pan Jan Falkowski.** Od 1.09.1982r. Szkoła Podstawowa nr 5 uzyskała status placówki sportowej. Na profil sportowy szkoły składały się dwie dyscypliny: pływanie i piłka ręczna. Kadre szkoleniową stanowili oprócz R. Kowalczyka i A. Chudzińskiego: M. Daniel, H. Papiernik, W. Kowalski i J. Witaszek. Dnia 1.09.1984 r. na wniosek dyrektora szkoły mgr. Jana Falkowskiego doszło do utworzenia Liceum Sportowego, co utalentowanej młodzieży dało możliwość kontynuowania nauki w szkole średniej i równocześnie rozwijania uzdolnień sportowych. W latach 1985-1988 staraniem dyrektora Jana Falkowskiego szkoła została rozbudowana. Przybyły dwie sale lekcyjne, duża sala gimnastyczna i siłownia. W 1986 r. Kurator Oświaty i Kultury w Lublinie powołał Zespół Szkół Ogólnokształcących nr 2, w skład którego weszły: Szkoła Podstawowa nr 5 i III Liceum Ogólnokształcące z klasami o profilu sportowym. Okres ten zaznaczał się wieloma sukcesami sportowymi. Nie sposób wyliczyć ich w jednym krótkim opracowaniu. Uczniami tej szkoły są wielokrotni mistrzowie Polski w pływaniu, olimpijczycy: Anna Uryniuk i Krzysztof Cwalina, a także piłkarze ręczni, mistrzowie Polski juniorów z 1991r., występujący w Szkolnym Klubie pod nazwą SKS „Piątka”. W roku szkolnym 1991/92 funkcję dyrektora szkoły ZSO nr 2 pełniła pani Teresa Ignaszewska. **Od 1.09.1992 r. do 31.01.2001 dyrektorem szkoły była Pani Irena Siekierska,**

kontynuatorka dobrych tradycji szkoły, dbająca o jej jak najlepszy wizerunek w mieście. W ostatnich latach budynek szkoły został wyremontowany. Pracownie zostały wzbogacone o sprzęt elektroniczny. Powstała pracownia komputerowa wyposażona w nowoczesną sprzęt. Z dniem 1 września 1999 r. w ZSO nr 2, w wyniku reformy polskiego systemu edukacji, naukę rozpoczęło w 3-letnim gimnazjum i 4-letnim liceum (wg starego systemu). Uczniowie młodszych roczników zostali przeniesieni do Szkoły Podstawowej nr 6. **Od 01.02.2001 do 31.08.2007 roku funkcję dyrektora szkoły pełniła mgr Halina Osiecka.** Była ona inicjatorką wielu rozwiązań dydaktycznych, zwłaszcza na płaszczyźnie nauczania języków obcych. Powstały grupy międzyklasowe w liceum, w których również uczy się języków obcych na różnych poziomach zaawansowania. Odbływały się zajęcia z lektorami, czyli rodowitymi mieszkańcami Anglii i Irlandii, uczniowie mieli możliwość uczestniczyć w wyjazdowych obozach językowych, na których doskonalili komunikację w językach obcych (j. niemiecki, j. angielski). W 2002 r. rozpoczął swoją działalność Szkolny Klub Wolontariusza. Zbiórki pieniędzy na rzecz chorych dzieci, Pallotyńska Adopcja Serca, „Gorączka złota”, wizyty w Towarzystwie Opieki nad Zwierzętami i w przedszkolach, pomoc ludziom niepełnosprawnym oraz współpraca z DOA to tylko niektóre z działań podejmowanych przez członków Klubu. Innym sposobem uwrażliwiania młodzieży na potrzeby innych jest w naszej szkole współpraca z Domem Dziecka oraz przygotowywanie kiermaszów świątecznych (od 2004 r.), z których dochód przekazywany jest na potrzeby puławskiego Hospicjum. W roku szkolnym 2002/03 ZSO im. F. D. Książnika jako jedna w trzech w województwie otrzymała tytuł „Szkoły z klasą”. Pani dyrektor należała do zwolenników interdyscyplinarnego, holistycznego ujęcia wiedzy. Pod jej kierownictwem odbywały się w ZSO Nr 2 liczne sesje naukowe, wykłady, panele informacyjne, warsztaty medialne, m.in. sesja naukowa „Człowiek jako tajemnica” przy współpracy katedry filozofii i socjologii UMCS. Zapoczątkowane zostały imprezy cykliczne: Dni Kultury Polskiej, Angielskiej, Niemieckiej, Festiwal Nauki i inne przedsięwzięcia, w których młodzież gimnazjum i liceum miała okazję do konfrontacji zdobytej wiedzy w praktyce. W roku szkolnym 2004/2005 ZSO otrzymał imię F. D. Książnika. Uroczystość nadania imienia była połączona z I zjazdem absolwentów. Od 2006 r. nasza szkoła jest organizatorem miejskiego „Przeglądu Kabaretowo-Wokalnego Szkół Ponadgimnazjalnych Szansonada”. Pani dyrektor dbała o wizerunek szkoły nie tylko w aspekcie dydaktyczno-wychowawczym. Nadzorowała bowiem liczne prace remontowo-budowlane. Ostatnim znaczącym przedsięwzięciem była przebudowa boiska szkolnego. **Od 01.09.2007 dyrektorem szkoły jest mgr inż. Bożena Strzelecka.** Przywiązuje ona znaczną wagę do rozwoju intelektualnego uczniów, dzięki czemu kontynuujemy rozpoczęte w latach poprzednich inicjatywy: sesje naukowe („Człowiek a cywilizacja”), Festiwale Nauki, Dni Kultury Polskiej, Angielskiej i Niemieckiej. Zrealizowane zostały również projekty: „Nie podgrzewaj atmosfery”, „Woda – złotem Afryki”, „Studnia dla południa”. W tym czasie szkoła czynnie włączyła się w realizację projektów krajowych i międzynarodowych: „Szkoły równych szans” (2011 r.), Archimedes (2008-2012), Mały Archimedes (2010-2013). Efektem dużego nacisku na edukację językową jest udział naszych uczniów pod opieką nauczycielek języka angielskiego (E. Pawłowska, A. Jakubowska) w dwóch kolejnych edycjach projektu Comenius. W pierwszej (w latach 2008-2010) współpracowaliśmy ze szkołami z Austrii, Czech, Węgier, Rumunii i Słowacji. Jako koordynatorzy drugiej edycji (2010-2012) współdziałaliśmy z placówkami z Turcji, Hiszpanii i Norwegii. W ramach projektu „Młodzież w lasach Europy” uczniowie naszej szkoły zajęli I miejsce w kraju i reprezentowali Polskę na arenie międzynarodowej (2011 r.), zajmując II miejsce. Imprezą, która szczególnie wpisała się w kalendarz szkoły, jest doroczna uroczystość „Nasi Najlepsi”, w której od roku szkolnego 2008/09 przyznawane są statuetki „Książnika” dla najlepszego ucznia i najlepszego sportowca oraz dyplomy w czterech kategoriach: nauka, sport, frekwencja oraz działania na rzecz szkoły i środowiska. Kontynuujemy również tradycje sportowe. Naszym absolwentem, trenującym pod okiem R. Kowalczyka, jest wicemistrz świata i uczestnik olimpiady w Londynie – Konrad Czerniak. Z grona naszych uczniów wywodzą się również piłkarze ręczni grający w ekstraklasie szczypiorniaka (P. Dropek, M. Kurowski, K. Tylutki, A. Witkowski). ZSO Nr 2 im F. D. Książnika może pochwalić się intensywną współpracą z rodzicami oraz wieloma wewnątrzszkolnymi zasadami regulującymi i znacząco poprawiającymi dyscyplinę szkolną. Szczycimy się życzliwą atmosferą, umożliwiającą uczniom rozwój w różnych dziedzinach życia.